

NAGYATÁDI HORVÁTH TAMÁS

Logosz szpermatikosz

*Mintha megnyílni készülne
a parkett, úgy, és egy és két és há'
és a lányok mintha hölgyek lennének,
úgy feszítsék hátukat – recseg*

*a vezényszavak sorából kilógó
néhány másik szó – és négy és lép
és lép és kinéz és perdül, mintha
megnyílni készülne az ég,*

*úgy, és egy és két és há' és lépjünk
csillagok öleből a félhomályos
földre, tartsuk a tempót közben,
és négy és a fiúk tekintete tiszta*

*legyen, és tessék, most fordít, fordul
a Hold a lányok szemében, és egy
és két és há' és gyorsul, gyorsul,
mintha megnyílni készülne*

*két zongora hangzat közt a szív,
és négy és dönt és erősen tart,
még, és lássam a fehér combokat,
mintha megnyílni készülne...*

Tudás völgye

*Így estefelé a lejegyzetlen
félmondatokra gondol újra,
ahogy feloldódtak süket percek
és párbeszéddek közé hullva,*

*az eget ostromló alapzajok
sistergő sarvákájába hullva –
és csak kétségbe sem esik nagyon,
mintha azon valami múlna,*

*hanem hallgatja elavulásig még
agya szapora kattogását:
Szövögeti a holnapi migrént,
szövögeti a gazda álmát,*

*talán az apró fémbogarokról,
amint részvétlenül darálják
a napközben közéljük hullajtott
magok szilikon csíráját.*

Mártírok hava

*Most felbő keresztben a város
felett, mintha tépés volna;
most árnyék a szíveken,
mintha súlyos ütés nyoma volna.*

*Sírni látszanak a varjak,
mintha valami újdonság volna,
amiben épp csak élni lehetetlen,
ahogy igazából mi nem is...*

*Csak várjuk, hogy az égi tépés
mentén mikor kezdenek
a látomások újra a földre
szivárogni, mikor fészül*

*egymásnak újra üresség
és üresség, mikor fakad vér
a bomló rügyekből, hogy
felnyissa a kövek szemét.*

NAGYATÁDI HORVÁTH TAMÁS (1974) költő. Okleveles agrármérnök, informatikus. Zámolyon él, Székesfehérváron rendszeradminisztrátorként dolgozik.